

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (osmého rozšířeného senátu)

8. března 2012*

„Žaloba na neplatnost — Státní podpory — Režim podpor umožňující daňové odpisy finančního goodwillu vzniklého nabytím podílu v zahraničních podnicích — Rozhodnutí, kterým se prohlašuje režim podpor za neslučitelný se společným trhem a kterým se nenařizuje navrácení podpor — Akt vyžadující přijetí prováděcích opatření — Nedostatek osobního dotčení — Nepřípustnost“

Ve věci T-221/10,

Iberdrola, SA, se sídlem v Bilbao (Španělsko), zastoupená J. Ruiz Calzadem, M. Núñez-Müllerem a J. Domínguez Pérezem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené R. Lyalem a C. Urraca Caviedesem, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh na zrušení čl. 1 odst. 1 rozhodnutí Komise 2011/5/ES ze dne 28. října 2009 o daňových odpisech finančního goodwillu vzniklého nabytím podílu v zahraničních podnicích C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) zavedených Španělskem (Úř. věst. 2011, L 7, s. 48),

TRIBUNÁL (osmý rozšířený senát),

ve složení L. Truchot (zpravodaj), předseda, M.E. Martins Ribeiro, N. Wahl, S. Soldevila Fragoso a H. Kanninen, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: B. Pastor, náměstkyně vedoucího soudní kanceláře,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 24. října 2011,

vydává tento

* Jednací jazyk: španělština.

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Několika písemnými otázkami položenými v letech 2005 a 2006 (E-4431/05, E-4772/05, E-5800/06 a P-5509/06) se poslanci Evropského parlamentu dotázali Komise Evropských společenství na kvalifikaci jako státní podpory ustanovení článku 12 odst. 5, které bylo do španělského zákona o dani z příjmu právnických osob vloženo zákonem Ley 24/2001, de Medidas Fiscales, Administrativas y del Orden Social (zákon 24/2001 o přijetí daňových a správních opatření a opatření sociální povahy) ze dne 27. prosince 2001 (BOE č. 313 ze dne 31. prosince 2001, s. 50493) a převzat Real Decreto Legislativo 4/2004, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades (královský legislativní dekret 4/2004, kterým se schvaluje kodifikované znění zákona o dani z příjmu právnických osob) ze dne 5. března 2004 (BOE č. 61 ze dne 11. března 2004, s. 10951) (dále jen „sporný režim“). Komise v podstatě odpověděla, že podle informací, které má k dispozici, nic nenavědčuje tomu, že by sporný režim spadl do rozsahu působnosti pravidel týkajících se státních podpor.
- 2 Dopisy ze dne 15. ledna a 26. března 2007 požádala Komise španělské orgány o poskytnutí informací za účelem posouzení dosahu a účinků sporného režimu. Dopisy ze dne 16. února a 4. června 2007 Španělské království sdělilo Komisi požadované informace.
- 3 Faxem ze dne 28. srpna 2007 obdržela Komise stížnost soukromého subjektu, který tvrdil, že sporný režim představuje státní podporu, která je neslučitelná se společným trhem.
- 4 Rozhodnutím ze dne 10. října 2007 (shrnutí v Úř. věst. C 311, s. 21) zahájila Komise formální vyšetřovací řízení týkající se sporného režimu.
- 5 Dopisem ze dne 5. prosince 2007 obdržela Komise k tomuto rozhodnutí o zahájení formálního řízení připomínky Španělského království. Od 18. ledna do 16. června 2008 Komise rovněž obdržela připomínky třiceti dvou třetích dotčených stran, včetně připomínek žalobkyně Iberdrola, SA. Dopisy ze dne 30. června 2008 a 22. dubna 2009 Španělské království předložilo své stanovisko k připomínkám třetích dotčených stran.
- 6 Ve dnech 18. února 2008, 12. května 2009 a 8. června 2009 se uskutečnily technické schůzky se španělskými orgány. Uskutečnily se rovněž další technické schůzky s některými z 32 třetích dotčených stran.
- 7 Dopisem ze dne 14. července 2008 a elektronickou zprávou ze dne 16. června 2009 předložilo Španělské království Komisi dodatečné informace.
- 8 Pokud jde o nabývání podílů uvnitř Evropské unie, Komise ukončila řízení rozhodnutím 2011/5/ES ze dne 28. října 2009 o daňových odpisech finančního goodwillu vzniklého nabytím podílu v zahraničních podnicích C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) zavedených Španělskem (Úř. věst. 2011, L 7, s. 48, dále jen „napadené rozhodnutí“).
- 9 Napadené rozhodnutí prohlašuje za neslučitelný se společným trhem sporný režim, který spočívá v daňovém zvýhodnění, které španělským společnostem umožňuje odepsat goodwill vzniklý nabytím podílu v zahraničních podnicích, pokud se použije na nabývání podílů ve společnostech usazených v Unii.
- 10 Článek 1 odst. 2 a 3 napadeného rozhodnutí však dovoluje, aby se sporný režim na základě zásady ochrany legitimního očekávání nadále uplatňoval na akvizice provedené před zveřejněním rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení vydaného dne 21. prosince 2007 v *Úředním věstníku Evropské unie*, jakož i na akvizice, jejichž provedení, jež podléhá schválení regulačním orgánem, jemuž byla tato transakce oznámena před tímto datem, bylo neodvolatelně sjednáno před 21. prosincem 2007.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 11 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 18. května 2010 podala žalobkyně projednávanou žalobu.
- 12 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 30. září 2010 vznesla Komise námitku nepřipustnosti podle čl. 114 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu.
- 13 Dne 16. listopadu 2010 předložila žalobkyně své vyjádření k námitce nepřipustnosti vznesené Komisí.
- 14 Dne 8. června 2011 rozhodl Tribunál na základě článku 14 jednacího řádu a na návrh osmého senátu o předání projednávané věci rozšířenému soudnímu kolegiu.
- 15 Na základě zprávy soudce zpravodaje rozhodl Tribunál (osmý rozšířený senát) zahájit ústní část řízení pro účely rozhodnutí o námitce nepřipustnosti vznesené Komisí a položení otázek účastnicím řízení. Účastnice řízení na ně odpověděly ve stanovených lhůtách.
- 16 Řeči účastnic řízení a jejich odpovědi na otázky Tribunálu byly vyslechnuty na jednání dne 24. října 2011.
- 17 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil čl. 1 odst. 1 napadeného rozhodnutí;
 - zamítl námitku nepřipustnosti vznesenou Komisí;
 - nařídil pokračování v řízení a stanovil Komisi lhůtu pro podání její žalobní odpovědi, kterou nelze prodloužit z důvodu bezdůvodných průtahů v řízení;
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 18 Komise navrhuje, aby Tribunál:
- prohlásil žalobu za nepřipustnou;
 - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.
- 19 Vyjádření žalobkyně k námitce nepřipustnosti zahrnuje rovněž návrh na organizační procesní opatření, jehož účelem je to, aby Tribunál vyzval Komisi zaprvé k tomu, aby mu předala žádosti o informace o daňových poplatnících, kteří využili sporného režimu, jež Komise během vyšetřovacího řízení zaslala Španělskému království, jakož i odpovědi, které od něj obdržela, a zadruhé k tomu, aby uvedla, zda mohla znát přesný počet a totožnost příjemců sporného režimu do října 2009.

Právní otázky

- 20 Komise tvrdí, že projednávaná žaloba je nepřipustná z důvodu, že žalobkyně neprokázala, že má právní zájem na podání žaloby, ani že je napadeným rozhodnutím osobně dotčena.
- 21 Nejprve je třeba přezkoumat druhou námitku nepřipustnosti vznesenou Komisí.
- 22 Podle čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU „[k]aždá fyzická nebo právnická osoba může za podmínek uvedených v prvním a druhém pododstavci podat žalobu proti aktům, které jsou jí určeny nebo které se jí bezprostředně a osobně dotýkají, jakož i proti právním aktům s obecnou působností [proti nařizovacím aktům], které se jí bezprostředně dotýkají a nevyžadují přijetí prováděcích opatření“.

- 23 Vzhledem k tomu, že napadené rozhodnutí bylo přijato na závěr formálního vyšetřovacího řízení a nebylo určeno žalobkyni, její osobní dotčení musí být posouzeno podle kritérií vymezených v rozsudku Soudního dvora ze dne 15. července 1963, *Plaumann v. Komise* (25/62, Recueil, s. 197, 223). Žalobkyně tak musí prokázat, že je napadeným rozhodnutím zasažena z důvodu určitých vlastností, které jsou pro ni zvláštní, nebo faktické situace, která ji vymezuje vzhledem ke všem ostatním osobám, a tím ji individualizuje způsobem obdobným tomu, jakým by byl individualizován adresát tohoto rozhodnutí (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 29. dubna 2004, *Itálie v. Komise*, C-298/00 P, Recueil, s. I-4087, bod 36 a citovaná judikatura).
- 24 Žalobkyně se primárně v podstatě dovolává svého postavení příjemce sporného režimu za účelem prokázání, že je osobně dotčena napadeným rozhodnutím prohlašujícím uvedený režim za protiprávní a neslučitelný se společným trhem.
- 25 Podle ustálené judikatury nemůže být žaloba na neplatnost rozhodnutí Komise, jímž je zakázán režim podpor v určitém odvětví, podaná podnikem v zásadě přípustná, jestliže je tímto rozhodnutím podnik dotčen pouze z důvodu své příslušnosti k dotčenému odvětví a svého postavení potenciálního příjemce uvedeného režimu. Takové rozhodnutí je totiž ve vztahu k tomuto podniku obecně závazným opatřením, které se uplatní v objektivně vymezených situacích a které zakládá právní účinky pro určitou kategorii osob vymezených obecně a abstraktně (viz výše uvedený rozsudek *Itálie v. Komise*, bod 37 a citovaná judikatura, a rozsudek Tribunálu ze dne 11. června 2009, *Acegas v. Komise*, T-309/02, Sb. rozh. s. II-1809, bod 47 a citovaná judikatura).
- 26 Je-li však žalující podnik dotčeným rozhodnutím dotčen nejen jako podnik v dotčeném odvětví, který je potenciálně příjemcem režimu podpor, ale rovněž ve svém postavení skutečného příjemce individuální podpory, která byla v rámci tohoto režimu poskytnuta a jejíž navrácení Komise nařídila, je uvedeným rozhodnutím osobně dotčen a jeho žaloba směřující proti němu je přípustná (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 19. října 2000, *Itálie a Sardegna Lines v. Komise*, C-15/98 a C-105/99, Recueil, s. I-8855, body 34 a 35, a rozsudek Tribunálu ze dne 10. září 2009, *Banco Comercial dos Açores v. Komise*, T-75/03, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 44).
- 27 Je tudíž třeba ověřit, zda je žalobkyně v postavení skutečného příjemce individuální podpory, která byla poskytnuta na základě režimu podpor, jehož se týkalo napadené rozhodnutí, a jejíž navrácení Komise nařídila (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 9. června 2011, *Comitato „Venezia vuole vivere“ a další v. Komise*, C-71/09 P, C-73/09 P a C-76/09 P, Sb. rozh. s. I-4727, bod 53 a citovaná judikatura).
- 28 V tomto ohledu žalobkyně zaprvé uvádí, že nabyla podíly v řecké skupině Metal Industry of Arcadia C. Rokas, SA v roce 2008 a v roce 2009 a že napadené rozhodnutí ukládá příjemcům povinnost navrátit podpory týkající se transakcí provedených po 21. prosinci 2007. Zadruhé tvrdí, že je osobně dotčena rovněž na základě transakcí, které provedla před 21. prosincem 2007.
- 29 Pokud jde o transakce po 21. prosinci 2007, je třeba podotknout, že žalobkyně nepodává žádný důkaz toho, že sporný režim byl uplatňován na její nabytí podílů v dotčené řecké skupině. Žalobkyně tak ve svých písemnostech evokovala pouze záměr uplatnit uvedený režim a na jednání potvrdila, že o takové uplatnění v žádném ze svých daňových přiznání nepožádala.
- 30 Žalobkyně se tedy z tohoto důvodu nenachází v situaci, která by ji odlišovala od situace jakéhokoli jiného podniku, který provedl transakci, na niž se může vztahovat sporný režim, a tudíž je potenciálním, a nikoliv skutečným příjemcem uvedeného režimu (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek *Acegas v. Komise*, body 51 až 54). V důsledku toho nemůže být považována za osobně dotčenou napadeným rozhodnutím ve vztahu k transakcím provedeným po 21. prosinci 2007.

- 31 Pokud jde o transakce před 21. prosincem 2007, žalobkyně prokázala své postavení skutečného příjemce sporného režimu. V příloze ke svému vyjádření k námitce nepřipustnosti totiž připojila dokument potvrzující, že uplatnila sporný režim na nabytí podílů, jedno ze dne 23. dubna 2007, ve společnosti usazené ve Spojeném království a ostatní ze dne 1. prosince 2004 a 1. prosince 2005, ve společnosti usazené v Řecku. Podle čl. 1 odst. 2 a čl. 4 odst. 1 napadeného rozhodnutí se však na ni nevztahuje povinnost navrácení stanovená tímto rozhodnutím.
- 32 V tomto ohledu žalobkyně zaprvé tvrdí, že uznání, že je žalobce osobně dotčen aktem prohlašujícím podporu za neslučitelnou, nemůže být omezeno na případy, kdy uvedený akt ukládá povinnost tuto podporu navrátit. V projednávané věci je žalobkyně podle svého tvrzení osobně dotčena z důvodu, že patří k uzavřenému okruhu příjemců podpory, jejichž počet a totožnost byly určeny a byly ověřitelné při přijetí napadeného rozhodnutí. V tomto bodě žádá, aby Tribunál vyhověl návrhu na přijetí organizačního procesního opatření zmíněnému v bodě 19 výše. Krom toho aktivní účast žalobkyně ve formálním vyšetřovacím řízení, doložená zejména schůzkou jejích zástupců s Komisí ze dne 16. dubna 2008, zmíněnou v bodě 11 odůvodnění napadeného rozhodnutí, stejně jako zmínka v bodě 2 odůvodnění napadeného rozhodnutí o jejím nabytí podílů ve společnosti Scottish Power podle jejího názoru dokazují, že byla zohledněna její zvláštní situace, a že je tudíž osobně dotčena.
- 33 Nejprve je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury možnost určit více či méně přesně počet, nebo dokonce i totožnost právních subjektů, na něž se opatření použije, nikterak neznamená, že tyto subjekty musí být považovány za osobně dotčené tímto opatřením, jelikož tak jako v projednávané věci se toto použití provádí na základě objektivní právní nebo skutkové situace definované dotčeným aktem (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 22. listopadu 2001, *Antillean Rice Mills v. Rada*, C-451/98, Recueil, s. I-8949, bod 52, a rozsudek Tribunálu ze dne 11. června 2009, *Confservizi v. Komise*, T-292/02, Sb. rozh. s. II-1659, bod 53). Není tudíž namístě nařizovat organizační procesní opatření navrhané žalobkyní, jehož cílem je v podstatě určit, zda byla Komise s to identifikovat příjemce sporného režimu.
- 34 Kromě toho judikatura uznala, že žalobce může být osobně dotčen z důvodu své aktivní účasti na řízení, které vedlo k přijetí napadeného aktu. Tyto věci se však týkaly zvláštních situací, ve kterých žalobce zaujímal jasné vymezené postavení vyjednaváče úzce spjaté se samotným předmětem rozhodnutí, které jej stavělo do faktické situace, jež ho odlišovala od všech ostatních osob (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 9. července 2009, 3F v. *Komise*, C-319/07 P, Sb. rozh. s. I-5963, body 85 až 95 a citovaná judikatura).
- 35 V projednávané věci se však žalobkyně omezila na předložení vyjádření, stejně jako 31 dalších dotčených stran, a její zástupci se spolu se zástupci dalších třetích dotčených stran účastnili schůzky s Komisí konané dne 16. dubna 2008. Takovéto okolnosti nemohou dokázat, že žalobkyně zaujímala postavení vyjednaváče, které by umožňovalo uznat její osobní dotčení.
- 36 Ačkoliv žalobkyně tvrdí, že tato účast ve formálním vyšetřovacím řízení, stejně jako zmínka o její akvizici podílů společnosti Scottish Power v napadeném rozhodnutí dokazují, že její zvláštní situace byla předmětem podrobných diskusí, které mohou prokázat její osobní dotčení na základě rozsudku Tribunálu ze dne 22. listopadu 2001, *Mitteldeutsche Erdöl-Raffinerie v. Komise* (T-9/98, Recueil, s. II-3367), neposkytuje poznatky, které by umožňovaly dojít k závěru, že její situace je srovnatelná se situací žalobce ve věci, v níž byl vydán tento rozsudek.
- 37 Ve výše citovaném rozsudku *Mitteldeutsche Erdöl-Raffinerie v. Komise* (body 80 až 82) bylo totiž přijetí ustanovení německého daňového zákona, které bylo prohlášeno za neslučitelné dotčeným rozhodnutím Komise, odůvodněno zejména zvláštnostmi situace žalobce. Tato zvláštní situace byla předmětem nejen písemných vyjádření německé vlády a mateřské společnosti žalobce, nýbrž i podrobných diskusí mezi touto vládou a Komisí. Mimoto německá vláda Komisi navrhla, aby sporné

ustanovení uplatnila jen na žalobce a individuálně oznámila všechny ostatní eventuální případy uplatnění tohoto ustanovení. Komise ve svém rozhodnutí tento návrh přezkoumala a uvedla důvody, pro které ho nemohla přijmout.

- 38 V projednávané věci však žalobkyně nepodala žádný důkaz, jenž by prokázal existenci zvláštní situace, která byla předmětem podrobných diskusí mezi španělskou vládou a Komisí. Kromě toho je nepochybné, že přijetí sporného režimu nebylo odůvodněno zohledněním její údajné zvláštní situace. Ani skutečnost, že je akvizice Scottish Power žalobkyní zmíněna v bodě 2 odůvodnění napadeného rozhodnutí, neznamená, že její zvláštní situace byla zohledněna, neboť tato zmínka je pouze názorná.
- 39 Žalobkyně zadruhé tvrdí, že vyloučení transakcí provedených před 21. prosincem 2007 z rozsahu působnosti povinnosti navrácení podpor na základě zásady ochrany legitimního očekávání jednak není konečné z důvodu žaloby podané společností Deutsche Telekom ve věci T-207/10 proti této části výroku napadeného rozhodnutí, a jednak není závazné pro vnitrostátní soudy, ke kterým její konkurenti podali žaloby.
- 40 Jak Komise správně uvádí, touto argumentací žalobkyně zaměňuje podmínku přípustnosti osobního dotčení s podmínkou právního zájmu na podání žaloby. I když totiž právní zájem na podání žaloby může být prokázán zejména díky žalobám podaným k vnitrostátnímu soudu po podání žaloby k unijnímu soudu (rozsudek Tribunálu ze dne 22. října 2008, TV 2/Danmark a další v. Komise, T-309/04, T-317/04, T-329/04 a T-336/04, Sb. rozh. s. II-2935, body 78 až 82), osobní dotčení fyzické nebo právnické osoby se posuzuje ke dni podání žaloby a závisí jen na napadeném rozhodnutí. Osoba dotčená osobně rozhodnutím, kterým se prohlašuje podpora za neslučitelnou se společným trhem a kterým se nařizuje její navrácení, jí zůstane, i když se později ukáže, že vrácení po ní nebude požadováno (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek Comitato „Venezia vuole vivere“ a další v. Komise, bod 56, a stanovisko generální advokátky V. Trstenjak předcházející tomuto rozsudku, Sb. rozh. s. I-4727, body 81 a 82).
- 41 Mimoto je třeba připomenout, že aby byl žalobce napadeným aktem osobně dotčen, musí prokázat, že patří k uzavřenému okruhu, tzn. skupině, která nemůže být již rozšiřována po přijetí napadeného aktu (viz v tomto smyslu rozsudky Soudního dvora ze dne 26. června 1990, Sofrimport v. Komise, C-152/88, Recueil, s. I-2477, bod 11, a ze dne 22. června 2006, Belgie a Forum 187 v. Komise, C-182/03 a C-217/03, Sb. rozh. s. I-5479, bod 63).
- 42 Z toho plyne, že v projednávané věci neumožňují případné zrušení čl. 1 odst. 2 napadeného rozhodnutí Tribunálem a následné navrácení sporných podpor žalobkyní jako opatření navrhovaná před vnitrostátními soudy, kromě toho, že jsou zcela hypotetická, jelikož žalobkyně v odpovědi na písemné otázky Tribunálu a na jednání připustila, že žádnou žalobu k vnitrostátnímu soudu nepodala, dospět k závěru, že žalobkyně je osobně dotčena.
- 43 Mimoto v rozsahu, v němž se žalobkyně opírá o žalobu podanou ve věci T-207/10 za účelem tvrzení, že odmítnout, aby jí bylo umožněno zpochybňovat tu část výroku napadeného rozhodnutí, která je pro ni nepříznivá, i za předpokladu přípustnosti této žaloby proti té části výroku napadeného rozhodnutí, která je pro ni příznivá, znamená zbavit ji účinné soudní ochrany, je třeba připomenout, že Unie je unií práva, v rámci níž její orgány podléhají přezkumu, zda jsou jejich akty v souladu se Smlouvou a s obecnými právními zásadami, jejichž součástí jsou základní práva. Jednotlivci tedy musejí mít nárok na účinnou soudní ochranu práv, která jim přiznává právní řád Unie. V projednávané věci však není žalobkyni nikterak upíráno právo na účinnou soudní ochranu. I když by totiž tato žaloba byla prohlášena za nepřipustnou, nic by nebránilo tomu, aby žalobkyně v rámci sporů před vnitrostátním soudem, jejichž existence se dovolává, kde uplatní žalobní důvody, které zpochybní neexistenci povinnosti navrácení, jež se na ni na základě napadeného rozhodnutí vztahuje, navrhla vnitrostátnímu soudu, aby podal žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU

za účelem zpochybnění platnosti napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž shledává neslučitelnost sporného režimu (viz v tomto smyslu rozsudek Tribunálu ze dne 24. března 2011, Freistaat Sachsen a další v. Komise, T-443/08 a T-455/08, Sb. rozh. s. II-1311, bod 55 a citovaná judikatura).

- 44 Z výše uvedeného vyplývá, že žalobkyně není napadeným rozhodnutím osobně dotčena.
- 45 Žalobkyně podpůrně namítá, že nemá povinnost prokázat, že je napadeným rozhodnutím osobně dotčena na základě poslední části věty čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU. Napadené rozhodnutí je totiž nařizovacím aktem, který se jí bezprostředně dotýká a nevyžaduje přijetí prováděcích opatření.
- 46 V projednávané věci nelze napadené rozhodnutí kvalifikovat jako akt, který nevyžaduje přijetí prováděcích opatření. Článek 6 odst. 2 napadeného rozhodnutí totiž zmiňuje „provádění vnitrostátních opatření přijatých v souladu s tímto rozhodnutím, dokud není podpora poskytnutá v rámci [sporného] režimu zcela navrácena“. Samotná existence těchto opatření směřujících k navrácení, která jsou prováděcími opatřeními, odůvodňuje, aby napadené rozhodnutí bylo považováno za akt, který vyžaduje přijetí prováděcích opatření. Tato opatření totiž budou moci být jejich příjemci napadena před vnitrostátním soudem.
- 47 Tato opatření ostatně budou moci být případně napadena žalobkyní za předpokladu, že – tak jak tvrdí (viz bod 39 výše) – vůči ní bude uplatněna povinnost navrácení. Jak poznamenala Komise na jednání, prováděcí opatření napadeného rozhodnutí se mimoto neomezují na tato opatření směřující k navrácení, nýbrž zahrnují i všechna opatření směřující k provedení rozhodnutí o neslučitelnosti, včetně zejména rozhodnutí spočívajícího v zamítnutí žádosti o dotčené daňové zvýhodnění, tj. zamítnutí, které bude moci žalobkyně též napadnout před vnitrostátním soudem. V důsledku toho musí být odmítnut argument žalobkyně, podle kterého napadené rozhodnutí nevyžaduje ani nepotřebuje přijetí prováděcích opatření pro založení svých účinků, neboť by to automaticky zabránilo dalšímu uplatňování sporného režimu příjemci a Španělským královstvím.
- 48 Z toho plyne, že napadené rozhodnutí vyžaduje přijetí prováděcích opatření, a že tudíž musí být podpůrný argument žalobkyně zakládající se na poslední části věty čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU odmítnut, aniž je třeba se vyslovovat k nařizovací povaze uvedeného rozhodnutí.
- 49 S ohledem na výše uvedené je tedy třeba odmítnout žalobu jako nepřípustnou, aniž je třeba přezkoumávat první námitku nepřípustnosti vznesenou Komisí vycházející z nedostatku právního zájmu žalobkyně na podání žaloby.

K nákladům řízení

- 50 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit, že ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Komisí.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (osmý rozšířený senát)

rozhodl takto:

- 1) **Žaloba se odmítá.**
- 2) **Společnosti Iberdrola, SA se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Truchot

Martins Ribeiro

Wahl

Soldevila Fragoso

Kanninen

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 8. března 2012.

Podpisy.